

дадхть нѣчто да вечерять, и да послу-
жать всѣкый по едиж чашѣ вино.

Като вечеряхъ, Господя-та слъзе
съ Славкъ за да ты видять. Поклонници-
ти начнахъ да приказвать много любо-
пытны нѣчто зарадъ свѣты-ты мѣста на
Ерусалимъ, и сичкы-ты чловѣци на ку-
лж-тж слухяхъ съ вниманіе. А Славка
угаждане голѣмо развеселеніе, като слу-
шаше тыя чудесны приказкы, и вѣйстви-
нж слъзы-ты тѣчяхъ по страны-ты ѳ. И
зачтото ся подбуди благочестиво жела-
ніе въ нейно-то нѣжно сѣрдце да види
тыя блаженны мѣста, что бѣхъ отече-
ство на чловѣческыи Спаситель и изба-
витель, скѣрбеце сѣрдечно че никога не
бѣ възможно да ся испълни това ѳ же-
ланіе.

„ А ! любезна моя Славке, рѣче май-
ка ѳ, ные можемъ да ся надѣемъ всѣ-
кый часъ у онова мѣсто; можемъ да по-
сѣтимъ Елеонскж-тж горж, Голготж, и
свѣтыя гробъ, стига да прочитае свѣ-
то-то Евангеліе прилѣжно, и тогава по-
слѣдваме Спасителевы-ты стѣпки, въ